

Η επόμενη ημέρα της συμφωνίας με την Αίγυπτο

Αξίζουν συγχαρητήρια στην Κυβέρνηση και στο διπλωματικό προσωπικό του Υπουργείου Εξωτερικών για την υπογραφή της συμφωνίας οριοθέτησης θαλασσιών ζωνών με την Αίγυπτο. Πρόκειται για μια συμφωνία που όπως δήλωσε ο Πρωθυπουργός, δημιουργεί μία νέα πραγματικότητα στην Ανατολική Μεσόγειο και επαναφέρει τη νομιμότητα στην περιοχή, κυρίως γιατί ακυρώνει το περίφημο Τουρκολιβυκό μνημόνιο με το οποίο η Τουρκία, σε αντίθεση με τις προβλέψεις του Διεθνούς Δικαίου αρνείται τα κυριαρχικά δικαιώματα (και στην ουσία την ύπαρξη) των νησιών μας.

Ασφαλώς και δεν είναι η πλήρης συμφωνία οριοθέτησης των θαλάσσιων ζωνών με την Αίγυπτο. Ασφαλώς και είναι ένα μικρό τμήμα συμφωνίας και μια περιορισμένη ρύθμιση. Προφανώς αυτό μπορούσαμε να κάνουμε τη δεδομένη χρονική στιγμή και αυτό πέτυχαμε. Πρωταρχικός στόχος ήταν να επισημοποιήσουμε την αντίθεσή μας και να ακυρώσουμε «εν τοις πράγμασι» το Τουρκολιβυκό μνημόνιο και ενόψει των διερευνητικών επαφών και του διαλόγου με την Τουρκία να αποκτήσουμε ένα διαπραγματευτικό χαρτί με διεθνή υπόσταση. Αυτό που επιδιώκαμε το πετύχαμε. Θεωρώ ότι ούτε ακυρώνει, ούτε μηδενίζει, ούτε εγκαταλείπει τα υπόλοιπα νησιά, όπως ίσως ισχυριστούν κάποιοι. Δεν τα αναφέρει και δεν τα οριοθετεί. Το θέμα παραμένει ανοικτό. Ελπίζουμε ότι στο μέλλον θα έχουμε την ευκαιρία να επεκτείνουμε τη συμφωνία και να οριοθετήσουμε πλήρως όλες τις θαλάσσιες ζώνες. «Το κράτος της θάλασσας» πρέπει να είναι απόλυτα οριοθετημένο για να το υπερασπιστόμαστε ξεκάθαρα και κατάλληλα.

Μεγάλη επιτυχία λοιπόν η μερική οριοθέτηση με την Αίγυπτο. Αρκεί να μη πιστέψουμε ότι κερδίσαμε, ότι το πρόβλημα λύθηκε και ότι η κρίση με την Τουρκία έληξε με την Ελλάδα νικήτρια. Όσοι πιστέψουν ότι η Τουρκία στην αντιπαράθεση της 21^{ης} Ιουλίου στο Καστελόριζο τρόμαξε, φοβήθηκε, νικήθηκε και υποχώρησε κάνουν ένα τεράστιο και δυνητικά εξαιρετικά επιζήμιο λάθος. Απλώς αναδιπλώθηκε προς στιγμή για να επαναδιατυπώσει τις δυο επιλογές που μόνιμα προσφέρει στους αντιπάλους της: συμφωνία με τα όσα προτείνει ή ένοπλη αντιπαράθεση. Η Ελλάδα φάνηκε να μη τρομάζει μπροστά στο ενδεχόμενο της ένοπλης αντιπαράθεσης και επέλεξε τον διάλογο με συγκεκριμένο μοναδικό θέμα και γι' αυτό η Τουρκία πρέπει τώρα να προσπαθήσει να επιβάλλει στον διάλογο τα δικά της πολλαπλά θέματα που υλοποιούν την ολιστική της προσέγγιση στην αντιπαράθεση με την Ελλάδα και την Κύπρο. Αν ο

διάλογος αποτύχει, θα επιστρέψουμε στις άλλες διαθέσιμες επιλογές όποιες και αν είναι αυτές.

Μια πετυχημένη σημαντική σελίδα στην αντιπαράθεση με τη χώρα μας, που έχει ξεκινήσει η τουρκική αναθεωρητική πολιτική, ήταν κατά τη γνώμη μου η συμφωνία με την Αίγυπτο. Ισχυροποιηθήκαμε διπλωματικά, αλλά τίποτα δεν άλλαξε. Όσο η Τουρκία θα διατηρεί σαν ανοικτή επιλογή για τον εαυτό της και την Ελλάδα την κρίση και την ένοπλη αντιπαράθεση, τίποτα δεν πρέπει να τροποποιηθεί στη σκέψη μας και στην πολιτική μας. Ενδεχόμενος εφησυχασμός ή περαιτέρω κατευνασμός θα είναι η πλέον καταστροφική πολιτική. Η ενίσχυση των δυνατοτήτων αποτροπής της χώρας, η ανάγκη για εκσυγχρονισμό και αναβάθμιση θαλάσσιων και αεροπορικών μέσων, η ανάγκη επαύξησης στο μέγιστο της διαθεσιμότητας των οπλικών συστημάτων και της επάνδρωσης των δυνάμεων και η διατήρηση υψηλής επιχειρησιακής ετοιμότητας θα πρέπει να συνεχίσουν να μας απασχολούν και να μας βασανίζουν τώρα περισσότερο από πριν. Όσα η κυβέρνηση και η στρατιωτική ηγεσία είχε διαπιστώσει ότι έπρεπε να έχουν γίνει από χθες (και δεν έγιναν) για την ισχυροποίηση και την εξασφάλιση της χώρας, πρέπει να υλοποιηθούν σήμερα, γιατί μπορεί να μας χρειαστούν αύριο στον αποτρεπτικό ή και στον αμυντικό ρόλο τους.

Ας μην επιτρέψουμε στη συμφωνία με την Αίγυπτο λοιπόν να μας παραπλανήσει. Η ανάγκη για ισχυρή στρατιωτική αποτροπή και άμυνα, αποτελεσματική διπλωματία και διεθνείς σχέσεις και απόλυτη εθνική ομοψυχία συνεχίζεται και είναι εντονότερη από ποτέ.